

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 03/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 12.12.2007. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

НАСТАВЉЕНО 12.12.2007. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 09,40 ЧАСОВА

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу, да су присутни:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић.**
- **Пуномоћник оштећених адв. Драгољуб Тодоровић.**
- **Оптужени Поповић и Стојановић са**
- **браниоцем адв. Божом Прелевићем.**
- **Сведоци: Ђурђановић, Стојиљковић, Жикановић и Стојановић**
Предраг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите сведоке све. Имам информацију да су од 5 сведока које смо позвали, 4 сведока приступила, да је Божиновић Мирољуб из Зајечара у међувремену умро. Тако нам се бар вратила доставница. У том смислу контактирали смо, то је потврдила ваљда његова супруга и требало би сведок Ђурђановић Негослава да донесе умрлицу.

Уведите сведоке у судницу Ђурђановић Негосава, Стојиљковић Зоран, Жикановић Радица и Стојановић Предраг. Уђите молим Вас.

Приступили су сведоци Ђурђановић Негослава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је?

Стојиљковић Зоран, Жикановић Радица и Стојановић Предраг.

Није приступио позвани сведок Божиновић Мирољуб за кога је достава позива враћена са знаком да је умро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви имате?

А сведок Жикановић Радица суду предаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то дао? Његова супруга?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Да.

Копију извода из матичне књиге умрлих на име овог сведока, према којој је исти преминуо у Зајечару 26. октобра 2007. године и сведок наводи

да јој је ову умрлицу дала супруга пок. Божиновића, Јадранка, те је да суду на увид.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ДА СЕ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС НАСТАВИ

ДА СЕ НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

Сведоци Ђурђановић, Стојиљковић, Жикановић и Стојановић су прописно упозорени и опоменути, а потом сведоци Стојиљковић, Жикановић и Стојановић упућени у засебну просторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, сво четворо слушајете ме пажљиво. Саслушаћемо вас као сведоке, дужни сте да казујете истину, за давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Све чега се сећате дужни сте верно да нам пренесете, дакле ништа не смете прећутати. У овом смислу касније ћете у поступку положити и заклетву за сведока, а ја сад молим Стојиљковића, госпођу Жикановић и Стојановића да сачекају у просторији за сведоке док не чујемо сведока Ђурђановић Негосаву.

Сведок НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Ђурђановић, видим Ви сте `50. годиште?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете сести ако хоћете, ако Вам више одговара.

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Ноге ме боле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Тодосије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Радник, у ствари сад сам пензионер, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада пензионер?
СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живите у Нишу, је ли тако?
СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: У Нишу да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Булевар Немањића бр.17/71?
СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођена 15.09.1950. године?
СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја све ово читам из записника о Вашем саслушању у поступку истраге, у ствари још није била истрага него су биле истражне радње. У сваком случају ради се о записнику од 11.03.2005. године, сећате се када сте саслушани код истражног судије овог суда?
СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са личним подацима као са записника од 11.03.2005. године, у предмету Кри.В.2/2003, заклета читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Госпођо Негосава, имате пред собом на пулту текст заклетве за сведока, је ли га видите ту на пулту. Прочитајте то гласно, узмите тај папир.
СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Верујте ја не видим пошто имам мрежу на очи имам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда понављајте за мном, уреду, уреду. Онда понављајте за мном, је ли ме разумете?
СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Понављајте за мном: Заклињем се.
СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Заклињем се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.
СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да ћу о свему.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом.
СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Што пред судом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Будем питана.
СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Будем питана.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.
СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Говорити само истину.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од оног.
СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: И да ништа од оног.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато.
СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Што ми је познато.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.
СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Нећу прећутати.

Тј. заклета на начин да понавља законски текст заклетве који изговара председник већа, те исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле госпођо Ђурђановић, Ви сте саслушани тада 11.03.2005. године, код истражног судије.

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при том свом казивању?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате ли се шта сте говорили и у вези чега сте говорили? Сећате се?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онако, онда да се мало подсетимо. Нас занима, седите, седите, нас занима лето `99. године, камп за обуку припадника полиције у Петровом селу код Кладова.

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лето `99. године, да ли сте Ви били у том кампу?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Била сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако јесте у ком својству сте били, када сте били, у колико наврата сте били?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па да вам кажем ја тад сам била негде од 30. маја док није завршено доле на Косову бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро колико је то било, колико је то трајало дана?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па значи девет дана, десет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Девет, десет дана?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док није завршено бомбардовање на Косову?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте поново после тога били?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Била сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па да вам кажем, да ли је одмах било јуна или јула, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико је то трајало?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па већином смена траје по 15-так дана, некад и дуже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте касније били у току те године?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па била сам, кажем годину дана сам била тако рећи сваки месец по пола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По пола месеца?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да, некад и више мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почев од тог 30. маја?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па до краја године?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да, и после и друге године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које послове сте радили?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: У кухињи, помоћни радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помоћни радник?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неког шефа кухиње, шефа ресторана за исхрану?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па мислим ту су сви радили, нико није био баш главни шеф да одређује и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је овај Боривоје Станковић?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Стојановић Боривоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојановић?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Он је био управник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, он је био неки управник ту.

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Вас има, колико вас има од особља у кухињи, куvara, сервира, помоћних раника, колико вас има, ко је то?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Кад одемо на терен или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ту, ту само нас занима то на терену у Петровом селу?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па већином буду по два куvara, једно два или три помоћна радника, магационера и тако, по један два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нас занима овај Ваш боравак, значи не овај први од 30. маја, него онај други.

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Други да онај негде можда јула месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јула месеца?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е кажете то је било исто 15-так дана, кад би почела та смена по Вама?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па већином почиње од 01. до 15., друга смена од 15. па надаље, а ја сам негде била ту од 01. до 15.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете се у том смислу изјаснити кад би то почело, кад би то почело прецизно?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Верујте да стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Шта Ви радите?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте смештени, ми имамо неку представу, били смо тамо и на лицу места?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да, видели сте ту су где има кухиња, има спаваоница где се спава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је и спаваоница за вас, за то особље?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да, има где су магацини, где је ово све је ту кругу је све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је руководилац комплетног кампа или наставног центра?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Мислите од наших или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како од наших, којих других има.

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Од куvara или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нема других, сви су наши.

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па на пример једна жена на пример куварица која је главна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не то, не то, него кажем комплетног наставног центра? Комплетног тог кампа, комплетног наставног центра, не само ту за кухињу? Ту су долазили полицајци на обуку и Ви сте за њих спремали храну?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да, јесте, да за њих, па за полицајце да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је и неких људи који су држали ту обуку?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Били су инструктори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето били су инструктори, да ли се сећате некога од тих инструктора?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Знам Мићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се презива?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петраковић?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па тако би требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Ја их знам по овако имена по мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По именима наравно.

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Онда је Дука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дука.

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Онда је био овај Медек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Ђера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђера.

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Онда је био Сретен Поповић, био је и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сретен Поповић?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био Сретен Поповић?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Прво је био као припадник, а после је био инструктор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А прво као припадник, чега?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па мислим те ту јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а касније инструктор?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да, инструктор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, је ли имао неки надимак?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Поп ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поп?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, још неко?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па били су ту Чеда је био један човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Стојановић Милош?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: И Милош је био да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Јесте, Милош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био ту?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Он је, да ли је магационер или не знам, стварно не знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, ко је од ових људи био у тој смени у јулу месецу? Дакле то је та ваша нека друга смена, други наврат да сте Ви тамо отишли, не онај први од 30. маја док је још било бомбардовања него одмах онај следећи након престанка бомбардовања. Ко је од ових људи био тамо?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Мислим инструктори ови сви су скоро били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да, били су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Сретен Поповић, Стојановић, Ђера?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Ђера био и ови што сам набројала Мића, ови остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да добро.

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Е за Сретена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то.

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Ја мислим да је и он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Сретен Поповић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад Вас судија пита, истражни судија кад Вас пита, а знате ли који је Поповић Ви кажете да не знате?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Нисам се сетила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ми сад остаје нејасно.

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да Вам кажем нисам се сетила, ја их по презимена не знам, овако знам и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сад рекосте и име и презиме?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Зато што сам овде добила то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добили сте у позиву пише име и презиме?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: И сетила сам се који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте се сетили?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то организовано, Ви сте били у више наврата тамо?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то буде организовано, ко први долази у камп?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: У камп?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па они ту спавају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, они ту спавају, али ко први дође, да ли прво дођете Ви да припремите њихов долазак или прво дођу они па чекају онда да дођу кувари да им спреме храну?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Не, таман посла ми устајемо ујутру и ми припремамо им доручак и то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, то Вас питам, како то буде, како то обично буде организовано?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Ми први сви. Сви кувари, помоћни и ови сви и за хлеба иду набављачи и то све. Прво они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него у сам камп ко прво дође?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Мислите изјутра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад дођете, Ви радите где иначе?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: У кухињи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иначе где радите, па после идете у Петрово село, где сте запослени у МУП-у Републике Србије, Управа за друштвени стандард и исхрану, где у Нишу, у Лесковцу?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да, у Нишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Нишу, и онда тамо у згради полиције такође радите те послове?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да, те послове радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кухињи, у ресторану?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицијском у Нишу?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добијете наређење да идете у Петрово село?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то Вас питам, долазите у Петрово село, ко је први дошао ви или ови полазници и кад то буде, како то тече?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Прво ми одлазимо да почистимо, да оперемо суђе, да припремимо, па после онда они дођу касније дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дан касније?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се ове туре обуке сећате и по чему посебно?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Мислите на?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово у јулу кад сте били, ове друге?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: У јулу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се тога сећате и по чему онако посебно?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је евентуално нека група полицајаца напустила обуку у сред обуке?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Верујте не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате то?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Не знам. То знају на пример они што оброке приме, колико оброка треба да се изда и то све то они знају, ја ту немам везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви тако нешто не знате. Реците ми само још ово, да ли сте Ви чули да су тамо евентуално затворени неки цивили?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Албанци, браћа Битићи?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Не, то сам казала и казаћу поново ја нисам знала ништа док нисам са телевизије чула и док нисам добила, у ствари док нису дошли да ме саслушавају у СУП Ниш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У СУП-у Ниш?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су Вас то саслушавали у СУП-у у Нишу?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Значи то је '99. било да ли је одмах тад или 2000. не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад одмах тад?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Одмах после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После чега?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Мислим кад је се то десило, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Горан Радосављевић Гури?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и он тамо долазио?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био тамо?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па главни је неки био, не знам сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Главни. Је ли он био тамо све време или је долазио повремено?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па скоро је био чешће, а и одлазио је па је долазио и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлазио, долазио, да ли је тада у том другом наврату кад сте били у Петровом селу, дакле то у јулу месецу, да ли му је ћерка тамо боравила?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Ја мислим да је тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово за време бомбардовања, овај први пут?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, колико је по Вама, ако се сећате наравно, колико је његова ћерка била тамо?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Можда десетак дана, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десетак дана?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово траје 15, обука рекосте да траје 15?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па мислим за мене по 15 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Вас 15.

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па се мењамо ми се мењамо, а они остају сви инструктори и ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је долазио Легија?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Долазио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току ове обуке у јулу месецу, то Вас питам?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Јесте, да, да, долазио је једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једном?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошао?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Хеликоптером.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хеликоптером, да ли је дошао на дуже или је преспавео ту или се исти дан вратио назад?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Не, не, на кратко, навратио попио кафу, сок и отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би то било, да ли би то било на почетку обуке, негде средином или пред крај, дакле ових 15 дана што сте Ви тамо боравили? По Вама ако се можете сетити наравно.

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Не знам верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете то да определите?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па не могу, верјте није то сад било, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, погледајте ову двојицу људи у судници, окрените се, погледајте, па нам реците да ли их познајете и ко је ко ако их познајете? Приђите ближе, приђите ближе. Да?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па чини ми се да је ово Милош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да је то Милош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милош?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај лево?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да је Сретен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да је Сретен ово Поповић. Не видим, на операцију треба да идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Ја сам хтела да одложим.

На тражење председника већа, сведок је пришла до простора у коме се у судници налазе оптужени, па након дужег осматрања исказујући да «не види добро јер јој педстоји операција», исказује «ово је Милош» и при том показује на опт. Стојановић Милоша, а потом «ово је Сретен» показујући на опт. Поповић Стетена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да прецизирамо кад је, кад сведоку долази смена, који је то дан у месецу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекла је 1., обично 1.

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Од 1-ог до 15-ог-16-ог зависи колико остајемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А добро кад је Ваша смена била од почетка до краја, први део месеца или други део месеца?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Стварно не знам, не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Испред Ваше кухиње да ли је био паркинг и да ли је било неких возила на том паркингу, да ли се сећате?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Испред кухиње?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, у време то је значи јули месец?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па возила њихова.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли се сећате?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Неки цип, неки, кола нека.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли се сећате боје тих возила?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па верујте, бело нешто, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате, кажете да је Гуријева ћерка долазила, да ли се она хранила код вас у кухињи?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Верујте то не могу да се сетим, али највероватније јесте јер није имала куд.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како знате да је она била тамо?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па видела сам је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Видели сте је?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли познајете Стојановић Предрага?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Предрага?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је овај што је дошао овде?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је његов надимак?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Предрагу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неки надимак?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Педа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Педа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио тамо?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Магационер.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су можда у то време долазила Педина деца? Да ли је и он доводио децу као што је Гури?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па јесте долазила су, али не знам да ли тад баш, оно су биле смене и смене, кажем то је било једно 5 година сам ја одлазила, сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А је ли се сећате Ви његове деце, колика су та деца била?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па онако дечкићи, не знам који разред и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су се та деца играла са Гуријевом ћерком, да ли у исто време су била ту?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Не верујем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То би било све.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли зна је ли било тих ланч пакета тих дана, да носе суву храну?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте спремали ланч пакете за људе?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па то кад иду на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад иду на терен?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да, кад иде полиција на терен.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли се то евидентирало кад се дају ти, је ли неко могао да подигне?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да, па то нормално то ови главни шефови, управници који су ту они знају, шта је, мислим куварица и ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се ти ланч пакети спремали свакодневно или само кад иду ови на терен?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Не, само кад иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Кад иду на терен негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад иду на терен?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је су ли ишли колико често на терен, разумете у то 15 дана је ли било више тих ситуација да они иду на терен па им се спремају ланч пакети или то буде онако што би рекли спорадично?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па не знам можда један пут, два пута да се деси, не знам. Што каже оно иду и на преживљавање, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јесте Ви неком дали?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Ја?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ко даје?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: То сви пакујемо, колико нас.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Пакујете, а ко предаје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко издаје, ко предаје?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Ко издаје, па главни ко је тамо, не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А је ли, потписују ли ти који узму?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па нормална ствар.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више.

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Потписује тамо њихов главни ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њихов главни, неће сваки.

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Ко се дужи са то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, неће сваки доћи да потпише?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим, бранилац?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Замолио бих сведока да нам каже, она је рекла да је 5 година ако сам добро разумео ишла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи колико сте Ви на тих смена били?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па кажем Вам, некад се деси сваки месец по пола, некад прође месец, два па одлазим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте први пут?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Први пут сам била кажем 30. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут у то 5 година што рекосте да сте били, да сте одлазили?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Не, не, било је то и раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то Вас питам?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да, и раније је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пре бомбардовања сте одлазили у тај камп?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па од када, од које године сте почели?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па да вам кажем негде '97-8. година тако нешо.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па то значи да сте више од 5 година, ако ја добро разумем?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Добро, можда, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, али у сваком случају значи у више наврата сте Ви боравили тамо.

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми да ли је Легија долазио једном или више пута?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па кад сам на пример била у том смену, по један пут, па да вам кажем искрено ја можда сам га једно два, три пута видела, нисам близу овако него ја у кухињи.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја Вас сада питам, извињавам се нисам прецизно поставио питање, питам Вас за ту смену за коју Вас је питао и тужилац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ту је рекла једном.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Један пут?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је рекла један пут, да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, да ли сте, ја нисам добро разумео, да ли сте у тој смени видели Горана Радосављевића?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Тад кад сам била?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је и рекла и да му је ћерка боравила тада.

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да, да био.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Видели сте?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, кажите ми јесте ли Ви за тај Ваш одлазак примали дневнице некакве?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Јесам.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А да ли сте били негде евидентирани да сте Ви евидентирани у неком рачуноводству, финансијама да идете на терен, како Ви то зовете?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Верујте да ја то не знам, то шеф добије одавде из Београда, нарађење и он нас, ја завршавам на пример смену, он каже сутра одлазиш на терен и тако је било.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми, да ли Ви знате тачно о којој години се ради?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Како?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Која то била година када је била ћерка, која је то година, знате ли како се зове та година?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Које године?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јесте.

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па ја мислим да је '99.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Да ли остављате могућност да то није баш било од 1. него можда неког другог датума?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Можда.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Можда?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Нисам баш при.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли остављате могућност да је то ако суд дозволи од 08. до 24.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде имамо податке неке да је та смена у јулу месецу била од 08. или од 09. јула да је почела тада, дакле не да је почела око 01. јула него касније?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па можда.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Такође постоје подаци да су и иза те смене долазиле друге смене?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да, да, нормално, не само ја, ту је било мислим ја будем ту у једну смену, после дођу други и замену ме па онда све тако и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам ја Вас добро схватио, Ви сте били 15 дана у смени па онда следећих 15 дана је неко други?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Други долази, па онда прође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда опет Ви 15 дана?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Прође мало можда месец и по, па онда поново ја, па онда све је у круг тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте Ви сигурни да сте били између 08. и 24., а не у смени иза или смени испред?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Мислите јули?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли можете сигурно да кажете да сте били у смени од 08. до 24.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок није тако рекао, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Она је рекла да она стиже раније па онда долазе полицајци.

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то није спорно, него бранилац пита нешто друго. Бранилац пита нешто друго. Да ли може сведок да тврди да је смена, да ли можете тврдити да је смена у којој Ви у јулу боравите тамо, под условом да је она била од 08. до 24., управо та од 08. до 24. а не нека пре, односно нека после тога?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Можда, могуће да је од 08.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће да је од 08.?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Могуће.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи није изричито, ако суд дозволи ја ћу доставити овој један доказ који је иначе из списка предмета, а Република Србија, Министарство унутрашњих послова, Ресор финансија, кадрова, заједничко техничких послова, бр.490/06 од 01.03.2006. године где се види да у периоду од 08. до 24.07. сведок није био присутан у Петровом селу?

А сада би замолио суд. Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово сад што је бранилац рекао то је допис Ресора финансија, Министарства унутрашњих послова, упућен Управи криминалистичке полиције, начелнику и тако даље, па каже овако: «У вези вашег дописа број горњи достављамо вам списак радника који су били радно ангажовани у објекту у Петровом селу од 08.07. до 24.07.1999. године, и то су: Стојановић Боровоје, Стојановић Предраг, Божиновић Миролуб, Стоилковић Зоран», јесу Вам све позната та имена?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Младеновић Снежана?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Николић Данијела?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жикановић Радица?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трајковић Славица?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 8 њих, нема Вашег имена?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Можда нисам била тад, можда сам ја.

Након што се, на тражење браниоца, сведоку предочи допис Ресора финансија, кадрова, заједничких и техничких послова – Управе за послове исхране и смештаја МУП-а Републике Србије, број 03/8 – 490/06 од 01.03.2006. године, у коме се наводи списак радника те управе који су били радно ангажовани у објекту у Петровом селу, а у периоду од 08.07. до 24.07.1999. године, сведок исказује «можда тада нисам била ангажована».

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пардон, када смо код тога нека сведок каже ко су та лица која сте прочитали сад, да ли су то помоћни радници или неки други?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Не, не, то су радници све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: То сведоци сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојановић Боривоје?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Мој шеф из Ниша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је шеф Ваш у Нишу, а горе у Петровом селу?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па исто главни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто неки шеф?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Главни за кухињу?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Стојановић Предраг?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Магационер, набављач и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говоримо само у његовој функцији у Петровом селу?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Магационер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Божиновић Мирољуб?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: И он шеф.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шеф где, у Петровом селу?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: У Петровом селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кухиње, шта?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: У кухињу да. Па добро они помажу се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стоиљковић Зоран?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Он је кувар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кувар, Младеновић Снежана?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Куварица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Николић Данијела?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Помоћни радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жикановић Радица?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Помоћни радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трајковић Славица?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Помоћни радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја бих имао само још једно питање, сведок је дао исказ пред истражним судијом 11.03.2005. године, мене интересује да ли је са сведоком након исказа пред истражним судијом, да ли су обављени разговори у полицији, у УБПОК-у везано за овај догађај?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Како мислите, у СУП Ниш?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Након што сте у овој згради пред истражним судијом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте били код истражног судије, па после тога да ли сте поново саслушавани од стране радника полиције?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Колико пута?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: У Макиш једном и долазили су поново у СУП Ниш тад пре месец и нешто.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли су Вас, да ли је разговор био везан за исто ово, ова питања која сте и данас добили пред овим судом, за исти догађај?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па мало има ту нешто, али на пример за ово двоје не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Је ли то везано за Петрово село?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не везано за ову двојицу?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па мало ме питали, али више ме друго испитивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто везано за Петрово село и?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да све за Петрово село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све за Петрово село, добро.

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Јер су били у Окружни суд код нас у Нишу, али нисам сад, пре две године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја бих замолио суд да предочи исказ сведоку од 11.03.2005. године на изричито питање судије, «а јесте ли Гурија видели», сведок одговара «Гурија нисам тад видела», то је крај прве стране и почетак друге стране, ако може да објасни само разлику између овога што је данас рекла и тога што рекла пре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Ја сам онако чула и ведела када је долазио Легија; а јесте ли Гурија видели?; Гурија нисам тад видела», а данас сте нам рекли да је он долазио да му је и ћерка била ту и тако?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Па кажем ти не знам стварно, мутно ми, немам појма, шта да ти причам, стварно, верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, немају питања. Имате ли још нешто да нам кажете госпођо Негосава?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Тражим за аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За аутобус, Ви сте дошли из?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Из Ниша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1.420,00 динара су трошкови аутобуске карте на релацији Ниш-Београд и назад према нашим подацима. Да ли тражите неке трошкове на име исхране?

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Немам појма, ако дате.

Сведок тражи трошкове доласка и то на име путних трошкова на релацији Ниш-Београд и назад и трошкове за исхрану, а све по оцени и одлуци суда, па се сведоку ови трошкови, а у износу од 2.420,00 динара и ДОСУЂУЈУ привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала госпођо Ђурђановић. Можете ићи.

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Ја би само судија да Вас замолим, је ли можете више да ме не зовете, не могу болесна сам жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, ми нећемо, ми нећемо.

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Стварно не могу више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми нећемо, хвала можете ићи.

СВЕДОК НЕГОСАВА ЂУРЂАНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јавите се у нашу службу за подршку сведоцима и да Вам исплате ове трошкове.

Позовите сведока Стоиљковић Зорана.

Приступи

Сведок ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: 1962.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: У Лесковцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Лесковцу, подигните мало тај микрофон да боље Вас чујемо. Од оца?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Божидара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Божидара, настањен у Лесковцу?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Не, у Доњој Јајини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Село Доња Јајина?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Кувар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кувар, запослен?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: У Министарству, СУП Лесковац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У МУП Републике Србије, СУП у Лесковцу.

Заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стоиљковићу гласно прочитајте текст те заклетве за сведока, налази се на пулту испред Вас, да ли видите?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда кувате ако?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Кад читам ближе не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пробајте ако можете, ако не можете понављајте замном гласно.

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле та заклетва Вас је поново упозорила на оно што сам Вас и ја упозорио прије једно пола сата кад сте били овде, је ли тако. Имате ли личну карту са собом?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Тамо је остала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остала Вам је доле, добро. Господине Стоиљковићу Ви и данас радите као кувар у СУП у Лесковцу?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када сте запослени у МУП-у Републике Србије?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Од `97.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од `97. године, добро. `99. године у лето где сте били све, где сте боравили? Јесте били у кампу у Петровом селу?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У колико наврата сте били, кад је то почело, колико су трајале те смене, причајте нам мало о томе.

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па био сам неколико пута, једно четри, пет пута сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте први пут отишли тамо?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па било је снег, не знам које је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: `99. године је било бомбардовање ове земље од стране држава НАТО пакта?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: За време бомбардовања нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то Вас питам, да ли сте били за време бомбардовања?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Ја сма био у Призрену и Ђаковици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, за време бомбардовања?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте избегли из Косова, односно кад сте се повукли?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Пред крај оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред крај?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Да, једно пет, шест дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крај је био ту негде од 10. до 15. јуна?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Тако, јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е кад сте први пут отишли значи сад имамо један временски орјентир типа да Ви знате кад сте се повукли са Косова, након тога кад сте први пут боравили у Петровом селу као кувар?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па после бомбардовања, не знам, не могу да памтим који је датум био, једном сам био после бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али био је снег?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта рекосте?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Мислим ја први пут кад сам био у Петрово село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште кад сте први пут били био је снег?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је то било?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то било пре бомбардовања?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Пре бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пробајте сад дакле везати се за овај временски репер, повратак са Косова Ваш, кад сте били први пут у Петровом селу?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па не могу да памтим датум али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не датуме али орјентационо бар.

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па то мислим да је било тако летњи период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Летњи период?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте боравили тамо?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: 15 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само једном 15 дана или у више наврата.

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Мислим после бомбардовања само једном сам био 15 дана, 15 дана ми је смена трајала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И ?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Тамо сам радио као кувар нормално. Кували смо за припаднике ЈСО и остале припаднике полиције који су били тада на обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На обуци, ко је био са Вам у кухињи све? Да ли сте имали неког управника, шефа ресторана, не знам?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па шеф је био Боро ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојановић?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Да. Онда била је Нега, Негосава, ја мислим да је тад била, Рада је била и сад не памтим да ли је био шеф Раде или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: И Педа је био као магационер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Педа је?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Стојановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Али не можете да определите кад је то било?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па не могу, па то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је лето?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Лето је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте након тога били још који пут?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па мислим да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тај један једини пут?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Само тај, да. После смо ишли овамо за, 2000. године смо прешли у...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, то тад кад сте били, да ли сте то упамтили и по чему посебно?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па не знам, не би се сетио посебно нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали сазнања било какве врсте, личне, посредне, непосредне, да тамо бораве неки заробљени људи?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Не, нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате ли се оног објекта испод те писте за постројавања, оног бетонског велико објекта започетог?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Да то је, то знам мислим да је имало плоча.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се тога?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: То је била плоча једна и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е да ли сте имали икаквих сазнања да су тамо неки људи затворени? Цивили неки?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Албанци?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Нисмо, нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакве приче у том смислу није било?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Не, јер ми кад уђемо, добро ми смо ту становали и спавали смо у један објекат где је ресторан, од 6 сати, пола 7 ујутру до 8 сати, пола 9 – 9 увече смо ту све боравили и радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате имена неких људи који су тамо били, који су водили ту обуку, било да су инструктори, било да су неки шефови, руководиоци и тако даље?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па било је њих доста, не могу сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горан Радосаваљевић Гури?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Гурија мислим овако познам, сад не знам да ли је био он горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га Ви познајете лично, Гурија?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па лично овако само из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то лично из виђења да сте га видели негде?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е питам Вас да ли сте га видели тада тамо кад сте били?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Био је горе, у наврат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је у?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па био је ту, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био стално ту или?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па онако неки пут дође, обиђе и опет оде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био тамо?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Ваљда њихов шеф, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ако знате, немојте ваљда него ако Ви знате, онда реците, ако не знате онда реците не знам шта је био, разумете. Да ли је Легија долазио?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Легију сам видео само једном, онако у обилазак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада док сте Ви ту били?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорим о том Вашем боравку након бомбардовања, Ви кажете у лето, па кажете да после тога више тамо нисте били, него тај један једини пут, е о томе Вас питам, да ли је Легија долазио тамо?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па био је једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једном?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: На кратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кратко, шта значи то кратко?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па мислим дошао је после подне и онда је после неколико сата отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то знате, како сте то регистровали, запазили, ето дошао је после подне и после неколико сати отишао?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па зато што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је то посебно нешто?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Шта, као да кажем сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Не могу да се изразим лесковачки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошао?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Ја мислим хеликоптером да је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким је дошао?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па још један пилот је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само он и пилот?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кратко и отишли?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Кратко су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је слетио хеликоптер?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Ту има једно игралиште мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле на игралиште оно иза?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Да. Попио кафу, са њим разговарао и отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тамо били колико, 15 дана?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: 15 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад кад је он то дошао, почетком, средином или крајем ових 15 дана, ако се сећате наравно.

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Ја мислим да је ту негде средином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Негде средином. Да ли је за то време, тада, тамо кад сте Ви били да ли је било неких цивила?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Није, ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кампу?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо Гуријева ћерка?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Нисам је запамтио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Не могу да се сетим да су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неке деце?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Деце?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, вас запослених, радника.

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Једино што смо били ми у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али нисте доводили своју децу тамо?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро то Вас питам?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Ја нисам доводио, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управа за послове исхране и смештаја и МУП-а Републике Србије је обавестила ево то ја сад имам ту пред собом, то смо предпочавали и овом претходном сведоку, обавестила је да су радно ангажовани у Петровом селу од 08.07. до 24.07., те '99. године били Стојановић Боривоје, Стојановић Предраг, Божиновић Мирољуб, Стоиљковић Зоран?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Од 08.07.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 08. јула до 24. јула '99. године, то они званично обавештавају, па сад ово схватите као неко предпочавање у циљу подсећања.

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Значи то је било пре бомбардовања, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било после бомбардовања, 08. јул, то је било после бомбардовања, значи и то је лето, није спорно па Вас само питам да ли је то уреду, да ли то одговара Вашем сећању или да ли Вас подсећа на тај Ваш боравак тамо или не и тако? То би било то?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми где сте Ви спавали?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Ту где је ресторан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где се налази та просторија где сте спавали? Тачно ако можете да опишете?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: То је као једна кућа где је ресторан, има две просторије, једна просторија је била за мушки, а једна за женски.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је Вас било у соби?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па четворо, петоро смо увек били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли та соба има прозор?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Има.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где гледа тај прозор?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Тај прозор гледа на пример према другој страни, где је та зграда где је бетонирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта где је?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Бетонирана зграда, мислим где има бетон тај, на излаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледа на двориште?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: На двориште, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На двориште кампа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли се види улазна капија?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Са наше стране се не види.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не види се, то би онда била писта, добро. Јесте Ви играли фудбал у то време?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са ким сте Ви играли фудбал?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па играо сам са ето припадницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте јесу биле две екипе, једна против друге?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ко је био у Вашој екипи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте јесте ли играли фудбал сваки дан или само једном?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Не, мислим нисмо сваки дан него кад имам времена да одморим, рекреација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па за ових 15 дана, а Ви рекосте да то може бити ово од 08. до 24. јула, дакле питам Вас да ли сте фудбал играли више пута у више наврата или само једном?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Три, четири пута смо овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Три, четири пута смо играли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па сад за који пут питате замениче, састав екипа, за који пут.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Састав екипа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут, питамо Вас за први пут кад сте играли фудбал?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За сва три пута?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, јесте имали једну екипу која је играла против друге екипе?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Нормално.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био у Вашој екипи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли стално једна те иста екипа?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па, не мењало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мењало се, нормално. Први пут, први пут кад сте иглали фудбал, ако се сећате дошли сте тамо у тај камп, је ли боравите у кампу, не знам ни ја дан, два, три, пет, то први пут кад играте фудбал ако се сећате са ким играте и против кога играте?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па био, Гури, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут то кад сте играли?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Први пут кад смо играли. И не знам надимке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Не знам надимке који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко су, ко су оно у смислу у неком функционалном смислу, ко су, кувари, полицајци ту који су на обуци, инструктори?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Инструктори су били, полицајци нису играли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све инструктори?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесам ја онда разумео да је у једној екипи да сте били Ви, Гури и инструктори, тад први пут кад сте играли?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Инструктори су били у обе екипе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У обе?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Да, поделили су се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи то није било нешто?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Није, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је други пут са Вама у екипи или против Вас играо Гури?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Самном је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са Вама је био?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И први пут и други пут?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А трећи пут?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Не знам не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А четврти?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па мислим то је та слична екипа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је то било први пут у односу на време кад сте Ви дошли у камп?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па то је било негде трећи, четврти дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Трећи или четврти дан?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Тако је било, субота или недеља после 19 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо чули нешто о неком фудбалу, то је први дан док још нису дошли полицајци на обуку, него иде овако ви прво долазите кувари као особље и припремате, они долазе тек сутрадан, е тај први дан кад сте Ви дошли чули смо да се играо неки мали фудбал?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Е па не знам, ми кад дођемо, ми се раскомотимо нормално припремимо шта има за сутра и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: После кад имамо времена тада идемо на фудбал.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи трећи и четврти дан по Вашем доласку Ви сте играли фудбал, ја сам тако разумео да не буде сугестивно?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Мислим од када је почело.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од када сте дошли у камп?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па колико је прошло па сте играли?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па толико четири, пет дана. Не могу сад тачно да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И како сте ви прошли у том фудбалу, ко је победио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте, немојте.

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Било је нерешено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Било је нерешено. Је ли намерно било нерешено или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ето, он се сећа и резултата.

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Или смо изгубили 1:0 разлике, тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли се Гури нервирао што је изгубио?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Нема потребе, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема потребе, јесте ли играли у неке паре или у неко пиће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Замениче чему воде ова питања.

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Рекреација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ћемо битно разјаснити са резултатом, да ли се играло у паре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли се сећате д али је ван кампа или негде, да ли се сећате некакве камп кућице?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Ван кампа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ту негде у близини, камп кућице.

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Били су, ја мислим да су биле 3 камп кућице, то су ваљда колеге ту спавале кад је било бомбардовање, тако сам ја чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а у време кад сте Ви дошли је ли неко користио ту камп кућицу?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Не, ми смо спавали овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли је неко други то користио?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли памтите да ли је било неких возила која су била паркирана у кампу?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: У кампу, унутра?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па била су возила припадника инструктора возила, друга возила нису била и осим, и наше возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За допрему хране?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Да, за допрему хране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли се сећате тог вашег возила, како је то, које је то возило и које је боје?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па црвене је боје, ја мислим да је «поли» тако нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли сећате како су, које боје су била друга возила?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Е сад како су њихова, црна, црна возила су била њихова.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесу то била путничка возила или нека друга возила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или нека теренска, камиони?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Не, нису камиони, њихови нормална то што возе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то цип?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па није цип, као нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли се сећате које је боје било то нешто?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па црне боје су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Црне боје?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А белих, да ли је било белих?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Белих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плавих?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Не, плавих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирних оно?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Нису, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: СМБ?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Нису била, само њихова црна боја ово што су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је ишао у град у набавку намирница?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Магационер.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па Педа је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте Ви некада ишли?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Не, ја сам кувар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте некад преко дана стављали чаршаве на прозоре?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Док сам ја био не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли, каже играо је фудбал тамо, па због тога да ли зна да је био негде забрањено да се приђе, да ли су постојали на том полигону?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било ограничења у кретању?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Приласку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутар тог полигона, приласку неким објектима и тако даље?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Не, није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Није, није било ограничено да су нам где су нам забрањивали да идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било таквих ограничења за Вас?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Било где, не само где сте играли фудбал, него било где?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па у кампу целом не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, добро, а где се одлагало смеће?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Смеће се одлагало иза капије.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Има, иза капије у контејнерима је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је то? Где су били?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Главна капија где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знамо где је главна капија.

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Е онда пође мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па лево или десно?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Лево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лево наниже?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Наниже да, једно 20-тину метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су били контејнери?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Да, два контејнера су била за ђубре и све што је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли испитан сведок, је ли испитан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није никад код истражног судије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У поступку истраге није, а оно што је пред УКП то је издвојено, то смо издвојили.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте и када чули да су овде, да су ту били затворени браћа Битићи и да су нађени у масовној гробници?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, никад нисте чули за то?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни касније из новина и?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Ја сам тек из новина.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питамо.

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: За време боравка у кампу, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас то питао и Ви сте рекли да Ви то нисте чули.

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: У новинама сам читао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ово је друго питање, да ли сте икад касније чули?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Прочитао сам у новинама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У новинама?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: У Политику је било.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли је он некад, да ли сте давали било те ланч пакете или било шта, да сте давали на неки реверес, на неку признаницу из кухиње? Јесте давали неком старешини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то ишло? Прво да ли је кухиња спремала ланч пакете?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па ланч пакете смо спремали ако на пример иду неколико дана у шуму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, на терен неки?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Као не терен неки, е то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда сте спремали?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па сад то, како се то издавало? Како се то издавало, да ли је неко потписивао пријем тога и тако даље?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па не, они на пример ко је био главни задужен шеф њихов он каже колико треба ланч пакета да спремимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви то спремите?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они дођу и?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Покупе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покупе.

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: На пример тога дана смо то ми мало слободнији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто не спремате јело у кухињи.

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Пошто да, доручак или ручак или зависи како сва три obroка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, је ли било, је ли то се дешавало чешће у току тих 15 дана?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Па ваљда једном су били или два пут су тако били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једном или два пута.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Независно од те ситуације коју описује, о масовном дељењу тих ланч пакета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте спремали неке мање количине ланче пакета?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Два, три, четири, пет?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је неком дао? Да ли зна да је дао?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Не, нисмо спремали, једино то кад иду на терен.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисте, али добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте издавали храну мимо линије? Ја сам стекао неку представу у смислу да ви спремите храну, изнесете је на ону линију за поделу, а људи који се хране долазе у мензу у реду и са те линије узимају себи што је већ припремљено и ту и једу за тим столовима.

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте паковали неке оброке, хране да се односе негде ван тог објекта да неко једе?

СВЕДОК ЗОРАН СТОИЉКОВИЋ: Не, не, нисам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је неки шеф од ових? Познајте ли Ви овог Поповића и Стојановића?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Познајем обадвоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ко?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Ово је Поп, а ово је Милош како ли, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, познајете их? Да ли је неко од њих узимао из кухиње храну?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Не, не, они ту су јели, ту су се хранили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, него да понесе да се једе ван простора трпезарије.

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Нико није тражио од нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Поп?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Поп је овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то је у реду, него ко је он тамо, шта је он тамо?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Он је био исто као, није био инструктор, он је полицајац ли је, шта ја знам, е после знам да је он био на обуку за инструктора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како то знате да је он био после на обуку за инструктора ако никад више, изузев овог једног боравка нисте били тамо?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Па тако сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте чули?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Од колеге?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Од колеге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којих колега?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Па из Ниша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су они? Шта су они? Ко су вам колеге из Ниша? Полицајци из Ниша, шта?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Из Лесковца колеге који су били на обуку исто који су били за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајци који су били на обуку за инструкторе?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте од њих чули да је и Поп? Епа добро, то Вас питам?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Јер има њих двоје су били из Лесковца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А Милош шта је он био тамо?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Ја мислим да је он био као магационер, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Као магационер да је био. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада у тој?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Па не знам, мислим да је као магационер, не знам шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овој смени кад сте Ви боравили тамо?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Да. Не знам који је, колико, шта имао задатака, јер као да је магационер био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам не магационер хране?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него неке других материјално-техничких средстава?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не могу да се сетим да ли сте га питали где је спавао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А имао ли је поглед на капију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао. Даље молим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је падала киша за тих 15 дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? За то време док сте Ви били тамо, рекосте било је лето, а ево било је питање да ли је падала киша сад?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Па ко ће да се сети сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, такав одговор сам и очекивао искрено говорећи.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Обзиром да сведок не може да определи период, а да га је тужилац подробно испитао на околности фудбалске утакмице, ја се само надам да са тако лошим видом нисте бранили том приликом, били голман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја ћу само неколико кратких питања. Колико пута сте, односно да ли сте саслушавани у полицији пре овога дана?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Два пута.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Два пута? Када последњи пут?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Па има једно три, четири месеца.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Где?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: У Лесковцу. Први пут у Нишу, а после у Лесковцу.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми, говорите о тој бетонској плочи, рекли сте постоји тај објекат бетонска плоча. Шта је испод бетонске плоче да ли знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви одлазили тамо?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате представу шта је тамо?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Па не знам шта је, као нека зграда ваљда, како прича овај што је домар да је изградио неку или школу или нешто овако, да се доградило, то су почели па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, нисте тамо одлазили, не знате шта је испод?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Вам је познато лице Стаменковић Дејан?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Не могу да се сетим.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Николић Александар? Добро. Ви говорите о једном периоду после бомбардовања када сте били у Петровом Селу, а ја Вас питам у том периоду да ли је, шта је Поп био? Нисам Вас најбоље разумео малопре, да ли је он тада био полазник, неки шеф, инструктор, шта је он био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он рече био је тамо неки полицајац, а после је био полазник курса.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јел' то неки полицајац, јел' то неки полазник курса или инструктор? И једно и друго је полицајац.

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Не, није био инструктор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је био полазник курса тако док сте Ви тамо?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Па могуће.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала, немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли би могао да објасни Зоран прво појам ланч пакете, шта се сматра под ланч пакете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете питање?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: То се подразумева доручак, ручак, вечера. Значи, за цео дан сува храна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сува храна типа шта, парче хлеба, паштета, месни нарезак, гибаница, шта, како?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Конзерве и онда може и готова јела. Значи, то је исто конзерва и готова јела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, она готова јела.

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Нарезак, паштета, туњевина.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Ако бих наручио на пример пола хлеба унутра да стави мало качкаваља, шункарицу и ово, шта се то сматра да ли је то ланч пакет или шта?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: То је као сендвич или за доручак или за ручак или за вечеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли такве сендвиче спремали?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Па нисмо спремали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте спремали? Добро.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Када би пошао на пример Ђера на пут, иде за Чачак и каже, да ли је могао да каже спреми ми један сендвич и ово пошто је дуг пут да узем и то?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Е то може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли спремали или нисте спремали?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Па не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда реците не могу да се сетим, а не нисмо.

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Не мислим.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Кад би пошао возач на пут, на пример у Ниш да иде да узме робу, Педа, како га зовеш ти, или неко да иде у Београд да узме муницију и ово, да ли бисте му спремали тај сендвич или ово?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Па спремали ако нам нареди, да каже спремите сендвич за тог и тог и он дође и покупи.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли је могао још неко да издаје те сендвиче или само ти?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Па могао је и други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Па могао је и други да даје који су били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се не сећате дакле да ли се тако што радило?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате питања? Имате ли још нешто да кажете?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа да кажете?

Питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

Тражите ли трошкове што сте дошли данас у суд? Да ли тражите трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Па нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли из?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Из Лесковца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Лесковца? Аутобуска карта тамо и назад према нашим подацима је 1.600 динара?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то довољно? Тражите ли неке трошкове за исхрану, па ево неће бити ланч пакет али да?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Не треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН СТОЈИЉКОВИЋ: Не треба за исхрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи путне трошкове, те се исти у износу од 1.600,00 динара, ради доласка из Лесковца до Београда и назад сведоку и ДОСУЂУЈУ привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала лепо господине Стојиљковићу, можете ићи.

Жикановић Радица.

Сведок РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан госпођо Жикановић.

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Јеленко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: 03. априла 1951. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Горња Каменица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општина?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Књажевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада живите у?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Зајечар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зајечару? Улица и број?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Насеље краљевица, зграда Ц1, четврти спрат број 17.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број 17? Шта сте по занимању?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Помоћни радник у ресторану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помоћни радник у ресторану при МУП-у Републике Србије, СУП-у у Зајечару?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Зајечар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И данас сте активни, радите још увек?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Да, већ 34 године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите? Како видите читати?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Само могу са наочарима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Прочитајте гласно текст те заклетве за сведока налази се ту на пулту испред Вас.

Заклета читањем законског текста заклетве за сведока, исказује:

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питана говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Жикановић, Ви нисте саслушавани у овој згради или где год друго од стране истражног судије. Претпостављам да јесте од радника полиције?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Јесте. Јесам два пута – једном у Нишу, једном у Зајечару сад пре, петак, четврта, не знам кад је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петак, четвртак? Добро.

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Прошле недеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нас занима Ваш евентуални боравак на локалитету Петровог Села, то је онај камп за обуку припадника полиције код Кладова. Да ли сте били тамо? Ако јесте, кад сте први пут тамо отишли, ако се сећате?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Од 1996. године ради ресторан у Зајечару и ја сам у том ресторану од 1996. године. Е сад, кад је било и како, ја не знам уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били тамо за време бомбардовања?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Кад се завршило бомбардовање, пред крај можда неколико дана, у то време сам баш била, кад је престало бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је престало бомбардовање?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Можда сам била и неки пут раније, али се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте били непосредно након престанка бомбардовања?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Ја да Вам кажем ја сам била неколико пута, али ја не знам датум ни кад сам била, које време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево пођимо овако – престало је бомбардовање?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Била сам тад ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте запамтили? Да ли сте дакле тада били ту?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Тада кад је престало бомбардовање баш сам била ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш сте били ту? Е добро.

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Још можда 3-4 дана па сам се после вратила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Након тога, у току те године?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Па била сам још неколико пута, сигурно још 3-4 пута, не знам не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево према неким подацима са којима ми располажемо па и сведочењима овде из ове суднице и према неким документима, проишло би да сте Ви били тамо и у јулу месецу.

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, бомбардовање је стало у јуну, а ово би проишло да сте Ви били и у јулу месецу?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Можда, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ако се сећате тог Вашег боравка у јулу месецу, дакле, лето, је ли, срце лета што би рекли?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Била сам ја и у лету и зими и стално то, али не знам који месец, који датум, то не могу да Вам ништа кажем, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово нас занима, нас занима само овај јулски Ваш боравак тамо?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Можда сам била, ако Ви ту имате, ја сам сигурно била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо и ово да је била, једна обука је била негде крајем маја је почела, дакле, за време бомбардовања и да се завршила одмах тако око 10-ог, 12-ог јуна, дакле кад је стало бомбардовање.

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Па ту сам ја можда крајем маја била отишла и кад се завршило после неколико дана сам се вратила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тамо главни? Ко је био шеф тог кампа, управник, начелник, како год да га назовемо?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Па тај ресторан је припадао МУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ресторан, него цео тај Наставни центар?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: То је припадало, поштоу Бору није било кухиње, ресторана и то је припадало зајечарском СУП-у, нама. Мој шеф је то као дужио, он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је шеф био?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: То је овај човек што је умро Божиновић
Мирољуб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Божиновић Мирољуб?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Да. Он је мој био шеф у ресторану у
Зајечару. Он је то као дужио то за прописе, за све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вам је био горе шеф у кампу?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Он је ишао кад треба повремено по један,
два дана па се врати, долазио је Бора из Ниша управник што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бора Стојановић?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Он је за цео регион био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бора Стојановић?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није стално тамо боравио него?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Не, не, понекад је боравио, понекад не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Понекад? А шта је био Стојановић Предраг?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Магационер, конобар, не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Младеновић Снежана?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Ја презиме не знам, а знам Снежану једну
из Јагодине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Јагодине? Шта је она радила?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Па куварица је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Куварица? Да ли знате ко је Николић Данијела?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Знам. Она је исто била у неку групу је
била са мном. Она је из Бора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је из Бора? А шта је она радила горе у кампу?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Исто што и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То јесте?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Прала суђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помоћни радник?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Помоћни радник, као помоћни радник
истовара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помоћни радник?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трајковић Славица?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Ја мислим да је то из Врања. Ја не знам,
али ја мислим да је из Врања. Сећам се и ње, да ли сам била у једној групи са
њом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је она била кувар или помоћни радник?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: И она исто као помоћни радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се издавала та храна? Како је то ишло?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Па како, изнесемо, има један велики
ходник и ми ту изнесемо, има постављени столови, поделимо ту, после се на
другу страну остављају послужавници они са прљавим посуђем и ми то
скупљамо то, носимо да перемо и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била трпезарија, да ли су били столови где људи могу да седну?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: То је трпезарија, али они су пролазили, узимао свако шта је хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то је нека линија за издавање?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Јесте. И они иду у трпезарију, седе и после враћају оне послужавнике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после враћају на одређено место?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: А ми ту скупљамо остале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли спремали неку суву храну, неке суве оброке, ланч пакете?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Појма немам. То ја никад нисам, зато што нисам тамо за то била задужена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се тога?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не сећате се, не сећате се. А реците ми ово кад сте били док је још било бомбардовање, у ствари прво да ли знате ко је Гури, Горан Радосављевић Гури?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он? Да ли је он тамо нешто био?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Ја мислим да је био шеф неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки шеф?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Да, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он долазио тамо? Да ли је он боравио тамо?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Не, па он је долазио да каже шта треба, кад треба куварима, шефовима шта треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли он био тамо све време док сте били и Ви и?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: У нашу зграду није био, они имају посебно тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они имају посебно? Па кад кажем је ли био тамо, мислим на Наставни центар као центар а не на зграду кухиње?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Одакле знам он кад је долазио кад није, кад је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Не знам. Некад је био, некад не. Кад га видимо, видимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је његова кћерка била тамо?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Била је неколико дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још било бомбардовање или је то било после бомбардовања?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Не могу да се сетим. Три, четири дана сам ја то дете видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, да ли је то било за време бомбардовања или после бомбардовања?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Не знам, не могу да Вам кажем. Датум не знам ни месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда кад тако не знате, кад сте све те смене лепо помешали, не знам како да Вас питам оно што нас занима.

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Али то је било одавно, не могу да памтим кад је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви чули да су тамо неки цивили заробљени, затворени, Албанци затворени?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Албанци неки тројица браће Албанаца?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Не, никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за браћу Битиће?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: После на телевизији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније на телевизији?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: На телевизији, немам појма ни ја после колико година кад сам видела на телевизији то причају. Ништа нисам ни видела ни знала, ни чула. Моја је била обавеза ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Стојановић Милош, Поповић Сретен, звани Поп?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Можда сам чула за име, али онако ја не знам ни да ли знам човека ни да ли би га препознала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате ко је Легија?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Не. То сам на телевизији видела. Само на телевизији сам видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ваљда пратите суђење из ове зграде за убиство премијера?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Па то на телевизији сам видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: На телевизији сам га видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па да ли је и он долазио тамо док сте Ви били?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Ја кад сам била не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Није долазио док сте Ви били, није долазио?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Не знам. Ја га нисам видела и не знам да ли је био или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви ишли у град повремено?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Јесам једном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су ишле Снежана или Данијела?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Ја мислим да, нисам сигурна, али мислим да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А откуд знате да су оне ишле у град?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Па зато што су били, ја мислим да је Наставни центар није имао никог, да смо имали слободно, за ручак нисмо

имали и онда шеф наш је рекао можете да идете и ми смо ишли нашим колима, била су кола из Зајечара, ми смо ишли својим колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас три?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Не, нисмо баш заједно, ја не знам како оне. Данијела је била с нама, ја ислим Зоран овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Зоран?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Зоран овај што је сад ту из Лесковца што је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Не знам, то је један човек из нашег СУП-а нас одвезао доле и вратио колима из Зајечара из СУП-а су била, то је једино што сам силазила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То кад је Снежана ишла које је доба дана било?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Преко дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Преко дана?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Преко дана, не знам које време, 10, 11 сати и вратили смо се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли јој познато да су ишли па да су дошли касно у ноћ, било која од њих, конобарице те?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Не, ми смо били. Не знам, ја знам да смо се ми вратили исто колима.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не Ви кад сте, да су оне саме, независно од вас отишле у Кладово и да су дошле?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Е то не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знате? Јесте ли спавали сви заједно?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Нас жене да, имале смо собу са три кревета и нас жене да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А знате ли где је одлагано смеће?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где.

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Кад се од дома пође мало ниже доле према потоку.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где, у шта, јел' била рипа?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Била је једна канта велика, ту смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Канта велика?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Контејнер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Контејнер?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Да. Али то су већином мушкарци, кад баш нема ко ми изнесемо, кад они колицима отерају.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли постојао неки простор у том кампу комплетном да није смело да му се приђе?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Не, у нашу зграду не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ваша зграда него унутар кампа?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Нисам ишла нигде тамо. Ја никакве везе нисам имала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је било речено да тамо не семте ићи? У том смислу да ли је било неке забране?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Нико ми ништа није рекао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви сте били помоћна радника, чистачица, јел'?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Да, све, суђе прање, кромпира љуштење.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Перете суђе? А јесте ли чистили неке просторије?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Не, само ово где су јели.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само то?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Само то где је било.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А друге просторије, ван тог, спаваоница?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је спремао њихове спаваонице тих полазника?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Сами су, они сами, нисмо ни улазили тамо, немамо никакве везе с њима.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли Вам је познато да постоје неке просторије испод полигона за постројавање које имају само плочу горе?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Не, плочу сам видела да има нека плоча а шта има и како, ја не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, него мислим нема кров него само плочу горњу, а ту доле просторије?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали да доле имају неке просторије?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Не, никад нисам знала нити сам ишла.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени немају питања? Имате ли Ви још нешто да нам кажете госпођо Жикановић?

Питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

Тражите ли трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи трошкове доласка.

Према нашим подацима ти трошкови на релацији Зајечар-Београд и назад износе 1.500,00 динара.

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Ја имам карту аутобуску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел' то довољно? Колико је?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Нисам је понела она је тамо, негде око 700,00 динара ја мислим да је у једном правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је то. Ево 1.500,00 динара значи то је у оба правца. Да ли тражите неке трошкове за исхрану?

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Не, ја сам имала рођаку преспавала сам код рођаке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Ја сам дошла јуче да бих стигла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи трошкове и то на име доласка из Зајечара и повратка назад, те се исти у износу од 1.500,00 динара сведоку и ДОСУЂУЈУ привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала лепо, можете ићи.

СВЕДОК РАДИЦА ЖИКАНОВИЋ: Хвала лепо и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите сведока Стојановић Предрага. Да завршимо, нема потребе да правимо паузу.

Сведок ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Стојановићу.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Подигните мало микрофон да Вас боље чујемо. Од оца?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Тихомир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: 1958. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: У Нишу, Горњи Комрен, Ниш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Конобар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Запослен?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: У СУП-у као магационер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок Предраг Стојановић, од оца Тихомира, рођен 1958. године, у Нишу, место Горњи Комрен, по занимању конобар, запослен у СУП-у у Нишу, као магационер, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Прочитајте гласно текст заклетве за сведока, налази се ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од овог што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Схватили сте и она упозорења и ову заклетву схватите само као подсећање на оне опомене које сам Вам већ дао господине Стојановићу. Ви према мојим подацима, нисте саслушавани код истражног судије у овом кривичном предмету, али јесте од стране радника полиције, јел' тако?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једном или више наврата?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Једном, други пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам онда знате шта нас занима – Петрово Село, камп, Ваш боравак у том кампу, лето 1999. године, да ли сте били тамо? Ако јесте, кад сте били, колико дуго сте били, с ким сте били, шта сте видели?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Био сам више пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте више пута? Кад сте први пут били у том кампу?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Први пут сам био можда пре тога на једно 2 године, отворен је онда камп кад смо ми преузели, полиција кад је преузела па сам ја био горе да видимо шта је и где је магацински простор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте 2 године пре тога. Пре чега?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Пре бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре бомбардовања? Добро.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Тад смо били први пут горе, онда смо били једном у зиму, снег је био тад. Значи, по потреби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били за време бомбардовања?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Био сам за време бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је била та смена по Вама?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Па не знам који датум је био, али знам да смо били горе па кад смо били 10 дана, после 10 дана је завршено бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта дошло је?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Бомбардовање је завршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршено је бомбардовање? Дакле, десетак дана сте Ви тамо били и престало је бомбардовање?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: И онда престало је бомбардовање и онда смо горе још били 4-5 дана ја мислим кад се завршила та смена па сам опет ишао и тако. Више пута сам ишао горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте поново следећи пут отишли након ове смене за време бомбардовања, те рекосте па је престало бомбардовање после десетак дана? Кад сте следећи пут отишли поново?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Ја мислим да сам за два, три дана после тога отишао или четири, не знам баш тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поново? На колико? Колико смена траје?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Да ли сам био на 10 дана, некад сам ишао и на два, три дана, а некад само да одвезем робу па се вратим да прокњижим папире које има да узмем пошто је то ишло преко Ниша све, да прокњижим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте Ви радили горе, то док сте били у кампу шта сте радили горе? Јесте ли имали неко задужење?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Имао сам задужење да требовање, да погледамо робу, квалитет, онда рокове да погледам да видим шта има, шта нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како требовање да погледате?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Па требовање да наручим, у ствари ја да напишем требовање шта нам треба од намирница и то тако да, значи да истребујем робу да би дошла роба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога требујте робу?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: У Београду, пошаљемо требовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како добијате онда робу?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Довезу камионом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Из Београда или из Текијанке доле, а за хлеба и за јогурт смо ми ишли доле да узмемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свакодневно?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ишао доле по хлеб?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Ишао сам ја некад по хлеба, по воду, по јогурт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ипа сада ако траје смена 15 дана, а чули смо овде управо изјашњавање у том смислу, ако смена траје 15 дана онда сваког дана мора неко ићи по хлеб и по млеко?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Некад одем ја, некад шеф ко је ту, сад зависи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад ми је остало нејасно како то Ви да будете само пар дана па да се вратите за Ниш?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Па не, кажем био сам некад и пар дана ако довезем само неку робу из Ниша ако затреба из магацина, довезем, онда покупим, прокњижим ове папире које има и онда се ја вратим. Немам потребе ту да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Горан Радосављевић Гури?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он? Тада у то време везано за камп да ли је имао неке ингеренције?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Шта да ли је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неких ингеренција везано за тај камп? Јел' имао неке везе са тим Наставним центром?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Па не знам да ли је имао везе, али ту је био, мислим ту је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је био? Да ли је био у овој смени за време бомбардовања ту? Кад је било бомбардовање тих 10-ак дана што рекосте да сте били па је стало, да ли је био тада тамо?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Виђао сам га горе, али не знам да ли је баш тад био кад је било бомбардовање или, али сам га виђао горе да је био, али не знам баш тад да ли је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А касније?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Виђао сам га горе, али не могу датум да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете то да повежете кад би то било?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Јер, кажем одем баш некад за два три дана па онда их видим, па не могу да се сетим да ли је он тад био, баш био ту. Мислим датума не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тамо било цивилних лица?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Па ми смо били као цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, али сте сви запослени у СУП-у па у том смислу?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Љуба исто домар је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Љуба домар? Неко други, неки други цивили?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Били су деца, моја су деца била горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша деца? Кад су била Ваша деца горе?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: После бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време бомбардовања или после?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: После бомбардовања јер мој крај доле где је био ту је више пута је бомбардовано. Значи, онда деца мало више, онда сам рекао шефу кад је био да закоље прасе да донесе горе и да поведе децу да се опусте мало и онда су били они шест, седам дана, до десет дана су била горе деца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неке деце било тамо?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Било је Љубин, од Љубе овог унука. Они су се играли, била је и Гуретова ћерка ту. Та деца су била отуд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови други радници из кухиње, полицајци, да ли су они доводили децу?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису? Да ли је Легија долазио тамо?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Да ли Ви имате каквих сазнања везано за то да су тамо били смештени неки затвореници?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Не. После, касније сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тројице браћа, Албанаца, браће Битићи?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Не. После сам чуо на телевизији кад је било шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада сте чули? А реците ми да ли сте могли несметано да се крећете по кругу кампа?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Ишао сам, мислим добро ту на игралиште, до WC-а али WC је удаљен мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо на другу страну капије?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали забрану да негде одлазите, да неке објекте не смете посећивати? Јесте ли имали какву забрану у том смислу?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Нико нам ништа није рекао. Ја сам ишао доле и испод шљиве има пчеле неке ту кошнице па смо ту ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неке страже тамо?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Стража је била на капији овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На главној капији?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још негде било страже?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Не. Не знам, можда али нисам залазио ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли сте Ви регистровали?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Нисам, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте спремали суве оброке за људе, за људство, оброке са сувом храном – ланч пакети?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Спремали су ланч пакете ако треба да иду негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел' требало, јел' било потребе? Да ли знате?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате? Кажете спремани су ако је било?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Па спремани су ако треба да иду негде у шуму или имају излазак тог дана они нам кажу ручак нема, има ланч пакети за сву војску, онда ми то спремимо, они оду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из неког дописа Управе за послове исхране и смештаја МУП-а Републике Србије произашло би да сте Ви били у том кампу у периоду од 8. јула до 24. јула, те 1999. године, дакле после бомбардовања?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је тада, да ли су тада Ваша деца била са Вама или пре?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Не, не, пре кад је завршено бомбардовање па онда је шеф овај Боривоје отишао, требао је неку робу да преузме из Ниша и онда сам му ја рекао доведи мало децу да се опусте овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо онда да се вратимо на то. Према неким другим подацима и сведочењу која смо чули овде у судници произашло би овако: једна смена почела 30. маја за време бомбардовања, па бомбардовање прекинуто негде око 10, 11. јула, а тад прекинута и та смена јер су људи морали да иду на Косово да извлаче технику и тако даље и тако даље и онда након тога до овог 8. јула више нема ниједне смене горе, па Вас питам кад би то Ваша деца била с вама ако нису била од 8-ог до 24-ог, ако нису била за време бомбардовања него кад су била тамо?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Да су била после бомбардовања, ја нисам био по њих, шеф је био, мислим он је био доле и не знам датум баш оно, да ти кажем био сам више пута тамо тако да ти датуми не могу да ускладим, не могу да се сетим. Тамо су била деца, овај их је довезао, ту су била 7 до 8 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте Ви настањени у то време?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Горњи Комрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време бомбардовања, за време бомбардовања били сте тамо?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Да, где је аеродром горе, ту тај део, улаз у Ниш одавде из Београда. Ту има и касарна и има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А децу сте довели да се мало, како рекосте, опусте?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Опусте мало јер стресови нон стоп је то било бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећа ког месеца су деца долазила? Који је то месец био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево сад смо расправљали са њим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како да каже, рекао је. Кад му ја кажем да је био у јулу месецу од 8-ог до 24-ог, он каже нису била деца тад него пре тога.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: После бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре тога, а после бомбардовања, а такве смене нема. То би значило неки јун месец, а такве смене нема.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па нема смене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сад да радимо?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Сећам се да су били после бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према нашим подацима прва смена после бомбардовања је ова од 8. јула до 24. јула, да ли разумете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел' то било тад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је прва смена после бомбардовања.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Али одмах кад се завршило бомбардовање ми смо били још 4 до 5 дана, колико ја знам да је тамо можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, дакле, као наставак ове смене која је почела за време бомбардовања?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Била је можда 8 дана смо били горе, прекид бомбардовања и онда смо били још можда 5-6 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда у то 5-6 дана то мислите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су Ваша деца спава?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Спавали су у шатору.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете тад је била и Гуријева ћерка с њима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, у шатору?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како у шатору?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Па ми смо понели шаторе, ја сам рекао овом Бори, рекох знам да је горе Петрово Село на длану, они ће да нас избију

из Румуније ће да нас гађају, рекох ајде да ставимо шаторе макар ноћу да можемо лепо да легнемо да спавамо и наше шаторе смо понели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте те шаторе намонтирали?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Па тамо где је овај камп, а мала једна капија што има па се изађе преко шљивака и онда у багрењак тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мала капија?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Мала капија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо овако – имамо велику капију где се улази у камп.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Иза кухиње ту има мала капијица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза кухиње? Да ли је то горе с леве стране ове велике капије?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Велика капија, а онда је изнад горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је изнад горе исто на том путу који се пење горе узбрдо ту је и та мала капија. А сад где је с преке стране тог пута?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Преко пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко пута ту су ти шатори били?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Ту су, да, мислим једно стотину метара можда даље од пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је Гуријева ћерка спавала?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да је она била и да се играла с Вашом децом?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Она је била горе, ја сам је видео горе да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате где је спавала?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Не знам где је спавала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су се хранила Ваша деца за то време и Гуријева кћерка? Да ли су они долазили тамо на линију да узму као и ови полицајци или сте им ви носили?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Не, нисмо на линију јер смо имали испред ресторана један сто који смо ставили, ту седимо, попијемо кафу и ово кад имамо паузу и онда они дођу ту, деца узму мало нешто направити им сендвич.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле ту?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је била Гуријева ћерка у тој смени у јулу месецу ако је званично почело 8. јула?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Не знам. Знам да је била ту кад су баш моја деца била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Била је ту кад су била Ваша деца?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Да, играли су, она је била ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је сведок имао магацинске просторије, пошто видим да је обављао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су оне биле?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Магацинске просторије су биле одмах до наше спаваоне ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој истој згради?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: У шатору спавали, а после кад је извршено прешли смо у ту зграду, у ту зграду до кухиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој истој згради где је и та кухиња и трпезарија и?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Одељење до одељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте имали? Добро.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Ту је магацински простор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли биле неке просторије у недовршеном објекту испод писте које је он користио као магационер?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали да имају доле неке просторије?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Видео сам доле да има врата и оно, пролазили смо ту јер смо бацали некад и смеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте бацали смеће?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Доле је била једна друга капија, споредна нека капија испод те, ту је плоча нека, нека ту зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испод тог објекта?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Онда је још једна капија била па је доле испод бацано смеће и кад се враћамо нормално видимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У шта је бацано одлагано смеће?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Па била је рупа једна ископана, па смо ту бацали, па онда је после било и контејнер и онда смо ту исто бацали контејнер ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте одлазили у град по хлеб и тако неке намирнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Млеко?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, млеко?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: По хлеб не, али по јогурт.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где бисте узимали бензин за Ваш ауто којим сте то превозили?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Бензин су нам они давали ако немамо, мислим имамо одређени број бонова и онда кад потрошимо то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко то ми?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Они нам дају ту испред тог подрума, ту је била цистерна, били су камиони неки, они нам точе у канту, ми дођемо, узмемо ту канту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко су то они?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Па обично ту је био, ја мислим Чеда да је био ту, већином он је био ту, шеф је то одлучивао ко ће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Опишите нам мало ближе то место где су вам сипали гориво? Одакле су сипали гориво, у шта су сипали, како су сипали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У канте рече.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Не знам, у канту само ми то узмемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где сте то налази?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то била цистерна са горивом доле испод или?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Ја мислим да су бурићи неки имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били ти бурићи?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Можда су били унутра, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где то унутра?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: У том подруму, врата су била отворена, оно се види, отворена су врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било више врата тамо?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Ја мислим да двоја врата сам видео, али сад кад сам био задњи пут на терену горе, сад у Петровом Селу, видео сам да има троја, једино та троја, трећа нисам ни видео јер су камиони ту били поређани, стављени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која бисте врата Ви отворили тај који вам даје гориво да би дошли до горива?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Та врата су увек била отворена, прва врата. Прва врата су увек била отворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи прва? С које стране прва?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Па како је зграда ту где пролазимо, значи зграда је та овако где пролазимо ова врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, ајмо то овако да видимо. Да ли је тог где ви пролазите поред тог, те бетонске плоче, да ли је ближе главној капији или даље, даља страна?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Ближе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ближе капији?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Ближе капији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, силазите практично испод, практично испод Ваше зграде поред капије, капија остаје с десне стране, Ви силазите доле тако да бетонска ова плоча остаје вама с леве стране?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И значи ту прва врата одмах?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Да, ту одмах прва врата, тамо су увек била и отворена, види се кад прођемо виде се сандуци неки.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су та врата изгледала? Да ли је могло да се види кроз та врата, да ли су имали неке решетке и нешто слично?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Отворена су била увек, види се, сандуци су се видели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су врата на друге две просторије увек била отворена као и тад?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Е то нисам обраћао пажњу јер ту увек су били неки камиони поређани и који раде и који не раде ту. Нисам обраћао пажњу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко вам је давао гориво, јел' знате човека?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Чеда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чеда?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Чеда је био ту, мада шеф је то уговарао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је тај шеф?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Ми смо ишли за гориво. Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је шеф?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Боривоје Стојановић или било ко да је. Мирослав дође из Зајечара, он води то, значи, ја сам магационер, он је дужан за тај објекат и онда он уговори треба нам гориво, пита неког, он дође и каже ево вам доле узмите канистер, сиђемо и узмемо канистер, сипамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кога сте морали да питате за гориво?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Па не знам, мислим да шефови увек или Чеду или можда неког другог пита.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли питали некад Гурија за гориво?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Не. Ја никад никог нисам питао за гориво. Кажемо шефу треба нам гориво црвено, онда он пита.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вам је Чеда увек сипао гориво?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Не знам. Знам да је он неколико пута, а сад да ли је увек пута, нисам ни ја увек узимао гориво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то кад сте Ви да ли?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте правили некад требовање за храну, јел' тако?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На основу чега сте правили требовање?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Правим требовање на основу јеловника или сад зависи број особе и онда погледам у магацину шта имамо од робе, шта ми недостаје и онда седнемо, шеф кухиње или кувар каже то ми треба, то ми треба, само напишем требовање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко вам је давао број особа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је давао бројно стање?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Па ту је обично шеф који је ту, наш шеф.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бора?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Или овај Мирољуб, он каже толико и толико имамо људи, отприлике се то у ствари, никад није за тај број особа нам то треба и онда они дођу напишу месо. Е сад ја погледам овамо шта ми треба од ове робе која треба да стоји, значи зачини да ли то имамо у магацину, наручим да увек има то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поред тог требовања, јесте ли правили још неки други писани документ у смислу да се правда оно што се изда?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Не, ја правим докуменат, издам у кухињи робу из магацина и онда ја напишем излаз робе, кувар ми потшише да је то примио и ја онда то прокњижим, скиним од картице и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте спавали?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: У прво време смо спавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, прво у шатору, после у спаваони у овој згради.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: У шатору, а после у спаваону ту поред магацина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где гледа прозор?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Прозор гледа према том подруму доле, према значи где смо бацали смеће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се види улазна капија?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Улазна капија види се доња капија, а ова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ова главна улазна?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Главна улазна?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Не. Можда се види ако дође до прозора, нама су кревети били баш тако до прозора.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли памтите да је некад долазило ноћу неко возило под светлима или тако нешто?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Нисам обраћао пажњу на то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате да је било паркираних возила?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Било је паркираних возила горе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Прекинуо сам Вас, шта сте хтели да кажете?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Некад увече дође наш камион са робом, кад закасни па онда увече дође и онда гледа ту на светло, истоваримо робу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И реците ми само која су возила ту била паркирана?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Шта ја знам, била су нека покварена и нека не раде, било је наређано неки ципови, камиони су били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је било ципова?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које су боје били?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Имали су црне или тако њихове неке маскирне, тако неке. Наша кола су увек ту била поли или застава.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам чуо која боја?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Ципови? Црни или шарени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шрени? А да ли је био бели неки?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли у слободно време играли фудбал?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: С ким сте играли фудбал?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Па играли смо сви овамо из кухиње ко је ту, скупимо се после радног времена, после вечере око 7 па онда изађемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли играли само ви кувари или и?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: И кувари и припадници овамо ових, инструктори ти који су ту, онда ми смо били као допуна кад немају довољан број и онда ту с нама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико често сте играли фудбал у тој смени која званично почиње 8. јула?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Па да Вам кажем, ја сам баш често играо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта то значи? Јел' то значи сваки дан?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Увек кад су, да, јер и деца су ми дошла, исто старији игра фудбал, тренира и онда сам ја ишао због њега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас питам за смену која званично почиње 8. јула и Ви сад причате да Вам је дошао старији син који игра фудбал?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Кажем и тад и деца кад су била и тад сам играо с њима и касније оно увек у слободно време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само ми реците, колико често сте играли фудбал?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Па да вам кажем ја сам најчешће играо фудбал.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је играо Гури фудбал с вама?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел' увек с вама играо фудбал?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Па није увек. Кад је ту, кад је мислим ту, он дође некад, важно изађемо тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим на ово од 8. јула кад сте први пут играли фудбал кад сте дошли, па вежите се за овај датум 8. јула, после ког времена сте играли фудбал?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дан доласка, везано за дан доласка у том смислу?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: На дан доласка нисмо сигурно тог дана играли фудбал, можда и сутрадан, можда два, три дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, после два, три дана?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Док се среди стање овамо, магацин.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате то после два, три дана да ли је с вама играо Гури фудбал?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: То не могу да се сетим. Знам да је играо али кад не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви сте рекли да сте били магационер. Јесте ли Ви били одговорни рачунополагач за то? Јел' се вршио попис неки?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Попис се врши месечно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, како се Ви раздујужете?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Па како се раздужујем. Дође ми отпремница камионом, онда ја направим улаз робе и онда се задужим, убацим то у картице, е кухиња шта тражи.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То је раздужење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је раздужење? Добро.

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: И нормално што остане мора да ми се сложи у картици.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како сте плаћали, вирманом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нећемо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, да ли је био новац неки да набавља робу, то сам питао?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Не, само папире.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само папире? Добро, немам више питања.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми само тај магацин, та зграда поред кухиње, поред тога где је трпезарија, прва зграда до ње, да ли можете да нам

кажете распоред просторија кад уђете у ту зграду. Прво колико има улаза па онда где сте?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Трпезарија где је.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не, не, зграда поред ње? Значи, од трпезарије то је капија?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: То зграда је уједно, као на «Г» дође, значи, трпезарија, ходник, кухиња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не пита Вас бранилац за ту зграду, него за ону поред?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Тамо где су спавали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су спавали ови припадници?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: То је једна зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко где је спавао браниоче, да прецизирамо? Ко где је спавао?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Где је он спавао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је иста зграда у којој је и трпезарија.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Где су спавали инструктори, да ли зна?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Не знам, они су спавали ваљда сви су тамо били у оној дугачкој згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оној дугачкој згради?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је у тој дугачкој згради био некакав магацин, да ли знате?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Не знам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала, немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени? Прво нам реците да ли познајете овог човека који ће сад изаћи да Вас нешто пита? Ко је то?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Поп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поп? Шта је Поп био тамо?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Не знам шта је био али знам да је после полагао за инструктора, тога се сећам кад је био на полагању са војском.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли је, пошто је малопре рекао да је радио као конобар, да ли је носио у канцеларије код инструктора или код старешина, храну, ланч пакете, сендвиче, кафу, сокове или било шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел' разумете?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то нисте носили?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко други?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Увек кафа овамо на овај сто где смо ми били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него тамо Гурију, другим инструкторима да се однесе кафа, сокови?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: И Гури дође па седне ту за наш сто где је испред ресторана. Значи, вани где смо имали сто.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Добро, ако је увече, ноћ на пример па тражи у својој канцеларији, да ли би му?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Не.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Не би му однели?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: А шта не би?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако човек тражи да му се донесе кафа и сок?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошао му неко у госте?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Дође, однесем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли било таквих ситуација, то Вас питамо? Да ли је било ако се сећате, да ли је било таквих ситуација да сте носили ево кафу и сокове?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А храну?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Не. Храну нисам, носио сам неколико пута кафу и носио сам једном банане или воћке неке.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Тај снег кад је био, што причате да сте били тад на некој обуци, на терену, да ли је то било пре бомбардовања?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: То је било пре можда годину и нешто кад сам први пут ишао.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Ово што сте сад изложили овде пред судским већем, причате о гориву, причате о смећу, о фудбалу, о Вашој деци, о Гуријевој, да ли је све то било у оном периоду за који Вас је питао судија од 08.07. па до 24. или то причате уопштено?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Причам уопште, ја не могу баш датума да се сетим, не могу свих детаља да се сетим шта је сад на пример, да сам једном био па онда да кажем е то је тад било, али то је.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: На пример ето и то гориво, да ли је то било тад или је то било касније много, могло да буде и касније?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Могло је и касније да буде, исто касније су узимали док смо били исто смо узимали гориво увек кад нам треба.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се и погледајте овог оптуженог, да ли њега знате?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Милош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милош? Добро. Имате ли још нешто да кажете?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

Да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Па једино пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли из?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Из Ниша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Ниша 1.420,00 динара према нашим подацима тамо и назад. Да ли је довољно да покрије путне трошкове?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Довољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите неке трошкове за исхрану?

СВЕДОК ПРЕДРАГ СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи путне трошкове, те се исти у износу од 1.420,00 динара сведоку и ДОСУЂУЈУ привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала лепо, можете ићи.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Само ја се извињавам, секунд. Имам једну примедбу. И данас смо чули сведока који је након истражног судије, након давања исказа код истражног судије са којим је обављен разговор у полицији који је битно изменио исказ дат пред истражним судијом, што само говори да се и даље у континуитету, говорим о Ђурађановић Негосави, која је битно изменила исказ што само говори о континуитету притисака на сведоке. Хвала вам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Негосава сама каже да су је нешто друго питали, а не ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да коментаришемо сад. Ми ћемо да ценимо. Немојте молим вас расправљати. Ми ћемо бити у ситуацији да ценимо казивање сведока. Наравно да ће нам бити лакше ако су сведоци саслушани у поступку истраге па потом код нас. Ми смо ти који ћемо то ценити. Немојте за сада то коментарисати.

Председник већа издаје

Н А Р Е Д Б У

Претрес се прекида и наставиће се 13.12.2007. године са почетком у 9,30 сати.

Три сведока сутра, један је исто умро.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА